Corecta identificare a titularului obligației fiscale prin NIF/CIF/CNP

Ioana Maria Costea,

Lect.univ.dr. la Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași, Facultatea de Drept

Avocat, Baroul Iași

Efectul înregistrării fiscale este obţinerea unui cod de identificare fiscală, conform art. 72 C.proc.fisc. În temeiul declaraţiei de înregistrare fiscală, fiecare contribuabil obligat la înregistrare va primi un certificat de înregistrare fiscală. Certificat de înregistrare fiscală are ca principal obiect individualizarea codului de identificare fiscală.

Codul de identificare fiscală cunoaşte următoarele cinci forme, potrivit art. 72 C. proc. fisc., în funcţie de categoria juridică a contribuabilului:

1) *codul de înregistrare fiscală* atribuit de organul fiscal pentru persoane fizice care obţin venituri din activităţi independente (mai puţin comercianţii);

2) *numărul de înregistrare fiscală* atribuit de organul fiscal pentru persoane fizice fără cod numeric personal;

3) *codul numeric personal* atribuit la naştere pentru alte categorii de persoane fizice care deţin cod numeric personal;

4) *codul de înregistrare fiscală* atribuit de organul fiscal pentru persoane juridice care nu au calitatea de comerciant şi entităţile fără personalitate juridică;

5) *codul unic de înregistrare* atribuit în procedura de ONRC pentru comercianţi persoane fizice şi juridice.

Pentru plătitorii de TVA, codul de înregistrare fiscală va fi întotdeauna precedat de menţiunea RO. Spre exemplu, pentru un comerciant: RO 13788632.

Codul de identificare fiscală, potrivit art. 73 C.proc.fisc., va fi înscris obligatoriu ca element de identificare pe orice facturi, scrisori, oferte, comenzi sau pe orice alte documente emise de contribuabil.

În cazul persoanelor juridice, codul de identificare fiscală este unic și servește ca element extrem de util de identificare.

În cazul persoanelor fizice, este posibil să coexiste mai multe coduri de identificare.

În mod tradițional, persoana fizică deține CNP și în subsidiar dobândește un cod de identificare diferit, CUI sau CIF, după înregistrarea fiscală.

O altă ipoteză este cea a dublei activități, cum ar fi cazul persoanei salariat (pentru care se utilizează CNP) și concomitent PFA (pentru care se utilizează CUI) ori liber-profesionist (pentru care se utilizează CIF). Aceste persoane fizice stabilesc impozitul pe venit pe surse, în sensul că gestionează mai multe patrimonii de afectațiune în sensul art. 80 C.fisc.

Pentru a își atinge scopul de element de identificare, se impune ca în aceste ipoteze codul de identificare să fie corect indicat. În practica judiciară, instanţele au admis că titular al obligaţiei fiscale este profesionistul identificat

cu cod de înregistrare fiscală, conform art. 79 C.proc.fisc., şi nu persoana fizică identificată prin cod numeric personal.

În acest sens, a se vedea: C.A. Oradea, s. com., cont. adm. fisc., sent. civ. nr. 654/2009: „Deşi textele de lege menţionate mai sus stabilesc în mod clar titularul obligaţiei fiscale pentru veniturile obţinute din activităţi independente, pârâta, prin încălcarea acestor dispoziţii legale precum şi a O.M.F.P. nr. 1346/2006 privind procedura de atribuire a codului de înregistrare fiscală pentru persoanele fizice care desfăşoară activităţi economice în mod independent sau exercită profesii liberale, care, în cap. I pct. 4, menţionează că codul de înregistrare fiscală este utilizat de contribuabili persoane fizice care desfăşoară activităţi liberale în relaţia cu organul fiscal competent şi cu ceilalţi contribuabili, a stabilit prin decizia de impunere ca fiind titular al obligaţiei fiscale persoane fizică identificată prin CNP, şi nu cabinetul de insolvenţă B.O., identificat cu codul de identificare fiscală nr. (…)”.

Citeste articolul integral in numarul pilot Tax Magazine